

Silvia Micheli, Léa-Catherine Szacka
Paolo Portoghesi and the Postmodern Project

Kulcsszavak:

- posztmodern projekt (*progetto*): építészeti, kulturális, szellemi és politikai törekvés
- építészettörténet szerepe: kutatás, másolás, újraértelmezés?
- kapcsolat építészet és politika között
- Velencei Bienálé
- építész szerepköre

Összefoglalás:

- az építészettörténet jelentősége Paolo Portoghesi pályakezdésében
- *progetto* (projekt) kifejezés nem egyenlő a dizájnnal, hosszantartó terv, ideológiai és politikai törekvés egyszerre
- az építészettörténet szerepe más építészeknél (Manfredo Tafuri, Bruno Zevi)
- az építészettörténet szerepe Portoghesi megközelítésében (módszerek áttekintése, és elméletek tanulmányozása az összes lehetséges módon)
- az építészet elmélete és története nem tud autonóm lenni a politikai ideológiáktól
- Olaszországban korai kritikai hozzáállás a modernhez (szaksajtó)
- Portoghesi történeti források iránti meggyőződése: minden építészeti formát egy másik építészeti forma generál
- politikai háttér a 70-es, 80-as években, Portoghesi politikai beállítottsága (PSI)
- 1980. Velencei Bienálé
- építészeti szerepkör határai (Portoghesi keleteurópai szerepvállalása)

Számomra a szövegben a posztmodern építészeti irány és a politikai ideológiák kapcsolatán van a legnagyobb hangsúly, habár a bevezetésben vázolt építészettörténet iránti elkötelezettség eszménye végig jelen van. Mivel előző féléves kutatásom során csak építészeti eszköztárakon keresztül vizsgáltam, az írás új rétegeket fejtett fel a posztmodern fogalmának tisztázásában.

A címben ugyan csak egy alkotó van megjelölve, néhány kortárs szemléletének bemutatásával mégis komplexebb képet kapunk az irányról, vázolja a stílusban rejtő veszélyeket is.

Az alkotók összehasonlításánál főként építészeti, és nem politikai beállítottságok kerülnek előtérbe, ami oldja az részletesebb történelmi leírásokat. Ahhoz, hogy átfogóan értelmezhető legyen az alkotó szerepvállalása, indokoltak ezek a hosszabb kiegészítések, de emellett hiányoltam az építészeti produktumok megnevezését. Néhány épület bemutatásával még befogadhatóbbá vált volna az ismertetés.

Kérdésként fogalmazódott meg bennem a szöveg elolvasása után, hogy hol húzódik a határ egy építész közéleti/politikai szerepvállalásában. Van-e egyáltalán? A kutatásom szempontjából mindenképp érdekesnek tartom az ilyen jellegű vizsgálódást, mivel Kerényi Tanár úrnál is felmerült több interjúban ez a kérdéskör.